

Ağrı Dağı Efsanesi Mizgin Ve Keje

– NurettinÖnder · 16 Ekim 2012

Hey pirim,

Kaç zaman evveldi kaç zaman öte
Develer tellal pireler pir vekili arşinsız dururken zaman
Ötelerden daha öte
Zamansız bir zamandı yaşanan..
Efsunlu bir aşk belki mevhum bir olası
Efsane ki ne efsane.

Mizgin,

Yelesine savruk bir uçarılık
Yılmaz bir yürek ve cesaret ehli
Ulu bir çınar kadar sübut
Söz düşmeyince ahraz- sükut
Cemaatlerde söz dolansa diline manalı söz sahibi yiđitti

Keje,

Dađların leylak kokusu tüterdi sinesi
Ceylan kadar ürkek.. masum
Yamaçlardan geçirdi beklerdi
Mizgini aşk susuzluđuna susak

Yüce dağdır Ağrı
Bakışlarını Mizgine vermişti sanki
Ayaz ve korkusuz
Düşmana sođuk...ürküntü
Dosta sıcak, masum..
Efkar sarkardı buzlarından Ağrı nın
Mizginin yüreğinden aşk
Gözeneklerinden efsane süzülürdü Ağrı karlarından
Mizginin yüreğinden sevdaya türkü..

Bulutlar öperdi karlı başından Ağrının –hoyrat
Mizgin, Kejeyi öpmeye kıyamazdı- okşardı saçlarını masum
Yağmurda ıslanırlardı- sebepsiz
Gökkuşağı sarardı bedenlerini- edepsiz
Renkler.. çiçekler.. börtü böcek sevdalarının tek şahidi- mihnetsiz

Ey pirim

Aşk Allahın bir lütfu
Gerçek..
Samanyolunda alev
Susar gök kubbe
Yedi arş bela
Tarumar gece
Be hey
Dağ koynu yatak,
Her kaya dibi yastık yeri
Serabın sonu belirsiz düşlerin
Geçit vermez Mizgine Ağrı'nın hiçbir yanı
Be hey
Yüreğe gürz gibi inen sevda
Duyar mısın, anlar mısın azda olsa
Nar çatlağından sızan ateşi..

Ey pirim,

Zamansız bir zaman
Ferman salınmış bir kendini bilmezden
Sevda zindanda demiş
Sevda yasak demiş
Mizgin eşkıya demiş
Be hey uğru
Be hey esrik dile konuşmayı esirlik sayan zül
Düşer elbet zaman hür bir sevdaya
Ne Mizgin Kejesiz olur
Ne yüreği vaz geçer aşktan

Koca bir ateş yakılmalıydı çakmak taşından

Bir deđirmenin bađrında ař piřmeliydi ař niyetine, aşk niyetine
İki dirhem öksüz vebal
Düşün hangi olası bir hüküm
Hüküm ki hükümdardan öte
İnsan zebil
Ne kanun hüküm eder ne imanı kamil
Ne posta döşenen baş
Ne posta konan ehil
Be hey..
Dağ üstüne dađı konduracak kadar kudret sahibi
Hakkıyken iki yüreği bir etmek bir yüreği
Kapkara bir gergefe vurdun kara bir çileyi

Mizgin
Keje aşkından yangın
Töre ki katranlı bir yol
Ne yana dolansa bulaşık
Keje başkasına beşik kertmesi verilmez yürek sahibine
Mizgin sevdada yitik
Karşı dururu geleneğe – Olmaz...!! – der
Bir gece ki karanlık ve zifır
Bir gece ki ay utanmış töreye
Bir gece karar verir iki seven yürek
Kaçmak en iyisi..

Kaçamak bir söz
Keje yi alır atın terkisine Mizgin
Ses etmeden alırlar yol- çok geçmeden duyulur
Peři sıra atlar- silahlar koşulur
Ağrı nın zirvesine yol
Yakalanır iki seven yürek – kar ve boran içinde
Acımasızca yerlerde sürülür.
Mizgin der – Ne olur dokunmayın kejeje
Benimdir kusur
Mizginin iki kolu kırılır
Kanlı akan nehirin sularına atılır
Keje dayanmaz Mizginin bu haline
Ardı sıra kendini atar
Nehirin sularına

İki seven nefes bu nehirde sus olur
Ağrı'nın karlı başı
Sevda ateşiyile erir yok olur
Derler ki şimdi
Her baharda
Bu nehir kenarında iki dal çiçek açar
İki çiçek ki eşi benzeri yok
Bir Mizgin
Bir Keje denilir..

Be hey pirim..

Kaç zaman evveldi kaç zaman öte
Develer tellal pireler pir vekili arşinsız dururken zaman
Ötelerden daha öte
Zamansız bir zamandı yaşanan..
Efsunlu bir aşk belki mevhum bir olası
Efsane ki ne efsane.
Susar koca Ağrı bu aşk efsanesinde
Susar bağırını yakar
Ateş-i sinesinde

Nurettin Önder